Hans Christian Andersen,

I skoven

Hvor skoven dog er frisk og stor,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Skovmærker der og jordbær gror,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
I træets bark er mærke sat,
der så jeg dig en måneklar nat.
::Kuk-kuk, kuk-kuk, falera.::

I måneskin er smukt at gå,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
I skov ved solskin ligeså,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Af kukkeren jeg vide får,
hvor mange kys og leveår.
::Kuk-kuk, kuk-kuk, falera.::

Gør ikke verden dig for tung,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Husk på, du er kun én gang ung,
kuk-kuk, kuk-kuk fallera.
Skovmærker gror, og jordbær gror,
og kukkeren ved når og hvor.
::Kuk-kuk, kuk-kuk, falera.::

Verkinto de tiu ĉi Dana poemo estas Hans Christian Andersen *(Johano Kristiano Andersen', ∗1805-04-02 – †1875-08-04).*

Arg-387-762 (2007-03-13 08:43:52)

Der Text ist entnommen aus der Internetzseite `www.ugle.dk/hvor_skoven_dog_er_frisk_og_stor.html` *von Herrn Jørgen Ebert (je@ugle.dk). Das Lied wird nach der Melodie eines deutschen Volksliedes gesungen. Siehe auch* `http://www.ugle.dk/hvor_skoven_dog_er_frisk_og_stor.mid`.